

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Ulica grada Vukovara 70

10000 Zagreb

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODJEL PISARNICE - ZAGREB 3

10-02-2017
PREDSTEČAJNE NAGUDBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE
KLASA

Nadležni trgovački sud TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Poslovni broj spisa St-6662/2016

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv RAFAEL d.o.o.

OIB 69330174898

Adresa / sjedište Brodski Varoš, Luke Lukuića 53, Slavonski Brod

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv ZIV GRAD d.o.o.

OIB 70232132964

Adresa / sjedište Brencova 5, 10310 Ivanić-grad

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

- Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu od 11. listopada 2016. godine u predmetu Povrv-4575/14, a koji predmet se nalati po žalbi dužnika pri Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske
- Ovršno Rješenje trgovačkog suda u Zagrebu od 15. rujna 2016. godine u predmetu Povrv-4575/2014, a koje je postalo pravomoćno Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 08. prosinca 2016. godine u predmetu Pž-7713/2016

Iznos dospjele tražbine 319.650,02 (kn)

Glavnica 242.302,93 (kn)

Kamate 77.347,09 (kn)

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
(kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Račun 47-P1-1 od 01.10.2013., Račun 61-P1-1 od 30.10.2013., Račun 37-P1-1 od 31.07-2013.

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos 293.789,62 (kn)

Naziv ovršne isprave Rješenje trgovačkog suda u Zagrebu od 15. rujna 2016., Povrv-4575/2014

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava Rješenje trgovačkog suda u Zagrebu od 15. rujna 2016., Povrv-4575/2014

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo Novčani iznos u nepoznatoj visini koji je zaplijenjen od strane FINA-e

Iznos tražbine Nepoznat vjerovniku, poznat FINA-i (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

Zagreb, 10.02.2017.

Potpis vjerovnika

po punomoći: ODVJETNIČKO DRUŠTVO
HRABAR & PARTNERI
ODVJETNIK
MARKO HRABAR

Prilog:

- punomoć
- Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu od 11. listopada 2016., Povrv-4575/14
- Rješenje trgovačkog suda u Zagrebu od 15. rujna 2016. godine, Povrv-4575/2014
- Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 08. prosinca 2016. godine PŽ-7713/2016

PUNOMOĆ

Ovlašćujem:

**ODVJETNIČKO DRUŠTVO
HRABAR & PARTNERI
ODVJETNIK
MARKO HRABAR**

Da me(nas)zastupa u građanskom,parničnom,izvanparničnom,ovršnom,zemljišno knjižnom postupku,kaznenom postupku,postupku pred trgovačkim sudom,u postupku pred tijelima državne uprave koji se vode kod

TRGOVAČKA SUDA U ZAGREBU

radi: PRISJAVE TRAZBINE U PREDSTOČAJNOM POSTUPKU I
ZASTUPANJA U PREDSTOČAJNOM POSTUPKU

pod poslovnim brojem ST-6662/2016

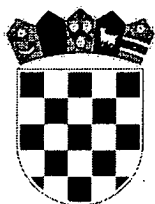
Ovlašćujem(o) ga da me(nas)zastupa u svim mojim(našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda i kod svih drugih državnih tijela,te da radi zaštite i ostvarenja mojih(naših) po zakonu osnovanih prava i interesa poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena sredstva, na naročito da podnosi tužbe i ostale podneske, da sklapa poravnanja,nagodbe,da daje nasljedne izjave te da prima novac i novčane vrijednosti i da o tome daje potvrde.

Pristajem(o) da ga zamjenjuje SIMONA MARIĆ, ANA HRABAR, IGOR HRABAR

U Slavonskom Brodu,dana 03.02. 2017.godine

RAFAEL d.o.o.
Luka Lukića 53
SLAVONSKI BROD

Raf Jozic
potpis
RAFAEL JOZIC, DIRECTOR

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA
I
RJEŠENJE

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu tog suda mr.sc. Ani Nagy, u pravnoj stvari tužitelja tužitelja: RAFAEL d.o.o. iz Slavanskog Broda, Brodski Varoš, Luke Lukuića 53, OIB: 69330174898, kojeg zastupa punomoćnik Igor Hrabar, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Hrabar & partneri iz Zagreba, Gajeva 35, protiv tuženika: ZIV GRAD d.o.o. iz Ivanić Grada, Brencova 5, OIB: 70232132964, kojeg zastupa punomoćnica Iris Šanjug, odvjetnica u Zagrebu, Maksimirska 25, radi isplate 231.126,68 kn, nakon glavne rasprave zaključene dana 15. rujna 2016., u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnice tuženika, dana 11. listopada 2016.

presudio je

I./ Održava se na snazi nalog za namirenje sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave koje je donio javni bilježnik Marijan Mišković iz Ivanić-Grada, Moslavačka 12, pod poslovnim brojem Ovr-296/2014 od 19. svibnja 2014., u dijelu pod točkom I. u kojem je naloženo tuženiku ZIV GRAD d.o.o. iz Ivanić Grada, Brencova 5, OIB: 70232132964, isplatiti tužitelju RAFAEL d.o.o. iz Slavanskog Broda, Brodski Varoš, Luke Lukuića 53, OIB: 69330174898, iznos od 217.126,68 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na taj iznos od 18. ožujka 2014. do 31. srpnja 2015. po stopi od 15% godišnje, a od 01. kolovoza 2015. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, kao i u dijelu u kojem je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju trošak postupka u iznosu od 6.451,57 kn, sa zateznim kamatama tekućim na taj iznos od 19. svibnja 2014. do 31. srpnja 2015. po stopi od 15% godišnje, a od 01. kolovoza 2015. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, sve u roku od osam dana.

II./ Ukida se nalog za namirenje sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave koje je donio javni bilježnik Marijan Mišković iz Ivanić-Grada, Moslavačka 12, pod poslovnim brojem Ovr-296/2014 od 19. svibnja 2014., u dijelu pod točkom I. u kojem je tuženiku naloženo isplatiti tužitelju na ime troška ovršnog postupka iznos od 2.330,89 kn, sa

pripadajućim zateznim kamatama tekućim na taj iznos od 19. svibnja 2014. do isplate, te se u tom dijelu tužbeni zahtjev odbija.

III./ Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 25.176,25 kn, u roku od osam dana.

riješio je

Ukida se nalog za namirenje sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave koje je donio javni bilježnik Marijan Mišković iz Ivanić-Grada, Moslavačka 12, pod poslovnim brojem Ovr-296/2014 od 19.05.2014., u dijelu pod točkom I. u kojem je naloženo tuženiku ZIV GRAD d.o.o. iz Ivanić Grada, Brencova 5, OIB: 70232132964, isplatiti tužitelju RAFAEL d.o.o. iz Slavonskog Broda, Brodski Varoš, Luke Lukuića 53, OIB: 69330174898, iznos od 14.000,00 kn sa pripadajućim zateznim kamatama tekućim na taj iznos od 18. ožujka 2014. do isplate, te se utvrđuje da je u tom dijelu tužba povučena.

Obrazloženje

Na prijedlog tužitelja, ranije ovrhovoditelja, od 12. svibnja 2014., javni bilježnik Marijan Mišković iz Ivanić Grada, donio je rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, poslovni broj Ovr-296/2014 od 19. svibnja 2014., kojim je naloženo tuženiku, ranije ovršeniku, platiti tužitelju iznos od 231.126,68 kn zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama te troškovima postupka.

Po prigovoru tuženika postupak je nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga. Tuženik u prigovoru te nastavno tijekom postupka, ne spori postojanje poslovnog odnosa među strankama te ne spori da je tuženik od tužitelja naručio izvođenje radova strojevima na gradilištu međutim osporava osnovanost i visinu predmetnog potraživanja tužitelja po utuženim računima. Navodi kako je uplatu iznosa od 14.000,00 kn, na koju se poziva tuženik, izvršila treća osoba – Ivan Jerković, pa da ova okolnost nema implikacija na međusobna potraživanja između ovdje stranaka. Tijekom postupka tuženik ustraje kod tvrdnje da tužitelj nije izvršio radove plaćanje kojih potražuje po utuženim računima. Navodi kako, iako tuženik u svom dopisu od 16.07.2014. nije osporavao niti vraćao tužitelju račun br. 37 koji je predmet ovog spora, tuženik nije izvršio niti radove plaćanje kojih traži po ovom računu.

Tijekom postupka tužitelj ističe kako je utuženo potraživanje djelomično podmireno uplatom iznosa od 14.000,00 kn, slijedom čega za taj iznos umanjuje tužbeni zahtjev te od tuženika sada potražuje isplatu iznosa od 217.126,68 kn.

Tijekom postupka sud je izveo dokaz uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu, i to: konto karticu (list 6, 25 spisa), salda konti kartica (list 26 spisa), izvadak po transakcijskom računu (list 27 spisa), narudžbenicu (list 34 spisa), izvatke po transakcijskom računu (list 35, 36 spisa), izjavu o prijeboju (list 37 spisa), dopis od 16.07.2014. s preslikom potvrde o primitku preporučene pošiljke i povratnice (list 41-42 spisa), račune (list 43-46 spisa), izvatke iz poslovnih knjiga tuženika (list 47-48 spisa), račune (list 53-56 spisa), te dopis Ministarstva financija, Porezne uprave, PU Središnja Hrvatska, Ispostava Dugo Selo s priložima (list 64-65 spisa). Isto tako, izveden je dokaz saslušanjem zakonskog zastupnika tužitelja Rafe Jožića (list 59-60 spisa), te zakonskog zastupnika tuženika Zorana Čosića (list 60-62 spisa), kao i dokaz saslušanjem svjedoka Ivana Jerkovića (list 72-73 spisa).

Ocjenom svih izvedenih dokaza zajedno kao i svakog dokaza pojedinačno, a sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14 - u daljnjem tekstu ZPP) sud je došao do uvjerenja da je tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan.

Predmetno potraživanje tužitelja odnosi se na cijenu usluga specificiranih u računima br. 47-P1-1 od 01.10.2013., interni broj:13-360-000088, br. 61-P1-0 od 30.10.2013., interni broj:13-360-000102, br. 37-P1-1 od 31.07.2013., interni broj:13-360-000078,

Po računu br. 47-P1-1 od 01.10.2013., interni broj:13-360-000088, tužitelj od tuženika potražuje isplatu iznosa od 32.400,00 kn.

Po računu br. 61-P1-0 od 30.10.2013., interni broj:13-360-000102, tužitelj od tuženika potražuje isplatu iznosa od 19.400,00 kn.

U odnosu na potraživanje tužitelja po računu br. 37-P1-1 od 31.07.2013., interni broj:13-360-000078, koji je bio ispostavljen na iznos od 257.302,80 kn, tužitelj navodi kako je od navedenog ukupno dugovanog iznosa, prije pokretanja ovog postupka ukupno podmiren iznos od 77.976,12 kn (dana 28.02.2014. podmiren je iznos od 27.976,12 kn, te je dana 17.03.2014. podmiren iznos od 50.000,00 kn), slijedom čega je utuženi iznos obuhvaćen prijedlogom za ovrhu po ovom računu bio 179.326,68 kn (257.302,80 kn – 77.976,12 kn = 179.326,68 kn). Nadalje, tužitelj obrazlaže kako je nastavnom uplatom iznosa od 14.000,00 kn, izvršenom dana 11.09.2014. dakle tijekom trajanja ovog postupka, potraživanje tužitelja po računu br. 37-P1-1 od 31.07.2013. (interni broj:13-360-000078) umanjeno za navedeni iznos, slijedom čega tužitelj po ovom računu od tuženika potražuje isplatu iznosa od 165.326,68 kn (179.326,68 kn - 14.000,00 kn = 165.326,68 kn) , odnosno konačno postavljenim tužbenim zahtjevom tužitelj od tuženika potražuje isplatu iznosa od 217.126,68 kn (32.400,00 + 19.400,00 + 165.326,68), sa pripadajućim zateznim kamatama tekućim na taj iznos od 18. ožujka 2014. do isplate.

Budući je konačno postavljenim tužbenim zahtjevom, tužitelj povukao tužbeni zahtjev u dijelu u kojem od tuženika potražuje isplatu iznosa od 14.000,00 kn sa pripadajućim zateznim kamatama, a kojem se djelomičnom povlačenju tužbe tuženik nije usprotivio, to je primjenom odredbe čl. 193. st.2 ZPP i čl.456. ZOO odlučeno kao u izreci rješenja.

Iz dopisa Ministarstva financija, Porezne uprave, PU Središnja Hrvatska, Ispostava Dugo Selo s prilogima (list 64-65 spisa) razvidno je kako je tuženik za predmetnu tražbinu u iznosu od ukupno 217.126,68 kn, prema računima br. 47 od 01.10.2013. na iznos od 32.400,00 kn, br. 61 od 30.10.2013. na iznos od 19.400,00 kn te br.37 od 31.07.2013. na preostali nepodmireni iznos po tom računu u iznosu od 165.326,68 kn, po evidentiranju istih računa u svojim poslovnim knjigama, iskoristio pravo na odbitak pretporeza.

Sukladno odredbe čl. 221.b ZPP, obzirom je tuženik za tražbinu koju je tužitelj utužio na temelju navedenih računa (is)koristio pravo na odbitak pretporeza, smatra se da ista tražbina postoji, osim ako tuženik ne dokaže protivno.

Prema ocjeni ovog suda tuženik nije dokazao postojanje činjenica iz kojih bi eventualno proizlazilo da predmetna tražbina tužitelja ne postoji, odnosno da ista nije nastala ili da je ista prestala.

Iz iskaza zakonskog zastupnika tužitelja Rafe Jožića, zakonskog zastupnika tuženika Zorana Čosića te svjedoka Ivana Jerkovića razvidno je kako je tužitelj prema narudžbi tuženika izvodio predmetne građevinske radove, za koje je tuženiku ispostavio utužene račune.

Sud ne prihvaća navode zakonskih zastupnika stranaka o ulozi Ivana Jerkovića u konkretnom slučaju, vezano uz poslovni odnos ovdje stranaka, budući o ovome zakonski zastupnici različito iskazuju, dok sam svjedok Jerković navodi kako je njegova uloga, vezano uz predmetni poslovni odnos, bila posrednička.

Obzirom svaki od zakonskih zastupnika stranaka ima razlog za pristranosti u iskazivanju, sud je prvenstveno cijenio iskaz svjedoka Jerkovića.

U svom iskazu svjedok Jerković navodi kako je njegova uloga, u pogledu poslovnog odnosa između ovdje stranaka, bila posrednička, te ističe kako on osobno poznaje g. Zorana Ćosića, direktora ovdje tuženika, te isto tako osobno poznaje i g. Šimića iz društva Asfalter d.o.o. Ističe kako je ovdje tužitelj po narudžbi tuženika, kao podizvođač izvodio predmetne radove, a dogovor je bio da će mu tuženik za iste radove, kao svom podizvođaču, isplatiti dogovorenu cijenu. Nadalje, svjedok Jerković navodi kako je tužitelj u cijelosti izvršio dogovorene radove po narudžbi ovdje tuženika. Pojašnjava kako je on osobno bio prisutan na predmetnom gradilištu te je zajedno s g. Tomislavom Šimićem nadzirao izvršavanje radova, a potom su oni sačinjavali obračun izvedenih radova, budući je bilo više podizvođača. Pojašnjava da je u nekim slučajevima prilikom obračuna bio prisutan i g. Ante Jozić, iz firme ovdje tužitelja, koji je brat zakonskog zastupnika tužitelja Rafe Jozića, te je prema dogovoru između ovdje tuženika i tužitelja te društva Asfalter d.o.o., prema tim obračunima u kasnijoj fazi izvođenja radova, ovdje tužitelj ispostavljao račune tuženiku. Prilikom obračuna izvedenih radova uzimalo se u obzir i eventualne prigovore ovdje tuženika, u pogledu kvalitete te kvantitete predmetnih radova, te su se po korekcijama obračuna radova ispostavljali računi. Svjedok Jerković nadalje pojašnjava da je iznimno, u nekim situacijama račun bio ispostavljen i prije ovakve korekcije obračuna radova, pa je u tom slučaju, nakon što bi na gradilište došla komisija koja se sastojala od više nadzornih inženjera, a koja bi eventualno utvrdila nedostatke u kvaliteti izvedenih radova, nesporni dio računa bio plaćen. Nadalje, pojašnjava kako su ove situacije rješavane dogovorno, te bi izvođači, dakle i ovdje tužitelj, eventualno stornirali ispostavljeni račun te ga ispostavili na manji - nesporni iznos, ili bi se eventualno na slijedećoj situaciji umanjilo to potraživanje. Svjedok Jerković nadalje navodi kako su se obračuni izvedenih radova radili po troškovničkim stavkama i građevinskoj knjizi, a kada mu se prezentiraju utuženi računi koji prilažu u sudskom spisu na listovima 53-56 ističe kako se vezano uz iste ne može detaljnije očitovati, jer u računima nisu navedene točne "pozicije", odnosno mjesta rada na predmetnom gradilištu. Pojašnjava kako je moguće do problema došlo iz razloga što podizvođači ovdje tuženika nisu vodili građevinske knjige, već je građevinsku knjigu vodio samo ovdje tuženik koji je prema glavnom izvođaču Tehnici d.d. morao dokazati količinu radova. Koliko je njemu poznato tuženik je za odrađene radove sve platio svojim podizvođačima, međutim, ističe kako on nema uvida u knjigovodstva svih podizvođača. Svjedok Jerković ponavlja kako je on zajedno s g. Šimićem kontinuirano za vrijeme izvođenja radova sačinjavao obračune stvarno izvedenih radova, pregledom na licu mjesta stvarno izvedenih radova te upisivanjem stvarnih količina u građevinsku knjigu koju je vodio ovdje tuženik. Svjedok pojašnjava kako je sa strane ovdje tužitelja bilo određenih prigovora prilikom sačinjavanja obračuna stvarno izvedenih radova, međutim, kada bi se obračun u konačnici sačinio, utvrđene količine su trebale biti osnova za ispostavljanje faktura s time da svjedok napominje kako on ne zna kako su točno kasnije fakture bile ispostavljane.

Sud prihvata iskaz svjedoka Jerkovića, budući je isti u bitnome suglasan spisu priležećim ispravama.

Sud, obzirom na citirani iskaz svjedoka Jerkovića, ne prihvata tvrdnje zakonskog zastupnika tuženika Zorana Ćosića da je tužitelj tuženiku ispostavljao račune neovisno o utvrđenim količinama izvedenih radova.

Naime, iz navedenog iskaza svjedoka Jerkovića razvidno je kako su se prilikom obračuna izvedenih radova uzimali u obzir i eventualni prigovori ovdje tuženika, u pogledu kvalitete te kvantitete predmetnih radova, te su se (tek) po korekcijama obračuna radova ispostavljali računi. Kako je već navedeno, u situacijama kada je račun bio ispostavljen prije ovakve korekcije obračuna radova, nakon što bi na gradilište došla komisija sastavljena od više nadzornih inženjera koja bi utvrdila nedostatke u kvaliteti izvedenih radova, nesporni dio

računa bio bi plaćen te bi izvođači, dakle i ovdje tužitelj, potom stornirali ispostavljeni račun te ga ispostavili na manji - nesporni iznos, ili bi se eventualno na slijedećoj situaciji umanjilo potraživanje za sporni iznos.

Tuženik, prema ocjeni ovog suda, tijekom postupka ničim ne dokazuje da bi potraživanje tužitelja po utuženim računima prestalo, dok su prigovori tuženika kako isto potraživanje nije osnovano jer da računi nisu ispostavljeni ne ime cijene (stvarno) izvedenih radova, obzirom na gornja utvrđenja suda vezano uz način utvrđivanja stvarno izvedenih radova te ispostavljanje računa, ocijenjeni neosnovanima u cijelosti.

Sukladno odredbi čl. 604. st.1 Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15 – dalje ZOO) naručitelj je dužan pregledati izvršeno djelo čim je to po redovitom tijeku stvari moguće i o nađenim nedostacima bez odgađanja obavijestiti izvođača. Prema ocjeni ovog suda tuženik nije dokazao da bi pravovremeno prigovorio kvantiteti odnosno kvaliteti izvedenih radova, a u odnosu na radove plaćanje kojih tužitelj potražuje predmetnim računima, pri čemu valja napomenuti kako su predmetni radovi izvedeni u 2013. godini, pa se stoga dopis tuženika od 16. srpnja 2014., s kojim tuženik vraća utužene račune br. 47 i br. 61 ne može smatrati pravovremenim prigovorom tuženika u odnosu na eventualne nedostatke istih radova, kako u pogledu kvantitete tako i u pogledu kvalitete istih. Valja napomenuti i kako je tuženik svoje eventualne prigovore u odnosu na kvantitetu i kvalitetu izvedenih radova morao uputiti ovdje tužitelju, odnosno osobi ovlaštenoj na zastupanje tužitelja, dakle ne g. Jerkoviću, koji, prema utvrđenju suda, nije bio niti djelatnik tužitelja, a niti osoba ovlaštena na zastupanje tužitelja.

Slijedom navedenog, obzirom je tužitelj izvršio ugovorene radove, a tuženik mu za iste nije isplatio ugovorenu naknadu, to tužitelj od tuženika temeljem čl. 590. ZOO osnovano potražuje isplatu iznosa od ukupno 217.126,68 kn. Slijedom navedenog, ocjena je ovog suda kako je tuženik temeljem čl. 9. i čl. 590. ZOO-a u obvezi platiti tužitelju utuženi iznos od 217.126,68 kn, slijedom čega je primjenom odredbe čl. 451. st.3 ZPP-a odlučeno kao u izreci presude pod točkom I.

Obzirom tuženik svoju novčanu obvezu nije ispunio po dospijeću, tužitelju pripada pravo na zatezne kamate u smislu odredbe čl. 29. st. 1. ZOO. O stopi zateznih kamata odlučeno je primjenom odredbe čl. 29. st.2. ZOO, obzirom se radi o odnosu koji proizlazi iz trgovačkog ugovora.

Odluka o troškovima ovršnog i parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 154., čl.155. i čl. 164. ZPP.

Tužitelju je, na ime troškova ovršnog postupka, priznat trošak sastava prijedloga za ovrhu u visini od 2.500,00 kn prema Tbr. 11 toč. 1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 148/09 – dalje: Tarifa), što uvećano za pdv po stopi od 25% iznosi 3.125,00 kn. Tužitelju je nadalje priznat trošak javnobilježničke nagrade koja s pripadajućim pdv-om iznosi 3.326,57 kn, a sukladno odredbi čl. 6. Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku (Narodne novine broj 8/11 i 114/12).

Tužitelju nije priznat trošak dostave s pdv-om u iznosu od 37,50 kn, budući tužitelj isti ničim ne dokazuje. Isto tako, tužitelju nije priznat niti trošak izdavanja klauzule ovršnosti s pdv-om u iznosu od 37,50 kn, trošak izvida pravomoćnosti i ovršnosti s pdv-om u iznosu od 312,50 kn te trošak izvansudske naplate prema Agenciji s pdv-om u iznosu od 1.953,12 kn, budući je protiv predmetnog rješenja o ovrsi tuženik podnio prigovor, slijedom čega isto rješenje nije niti steklo svojstvo ovršnosti i pravomoćnosti odnosno navedeni troškovi tužitelju nisu niti nastali.

Slijedom navedenog, predmetni platni nalog ukinut je u dijelu u kojem je tuženiku na ime troška ovršnog postupka naloženo isplatiti tužitelju iznos od 2.340,62 kn, te je primjenom odredbe čl. 451. st. 3 ZPP odlučeno kao pod točkom II. izreke presude.

Tužitelju je na ime parničnog troška priznat trošak sastava podnesaka od 01.12.2014., 29.06.2015., 13.11.2015. i 17.05.2016., za svaki u iznosu od 2.500,00 kn (Tbr. 8/1 Tarife), trošak zastupanja na ročištima 11.11.2015., 11.02.2016. i 15.09.2016 za svako po 2.500,00 kn (Tbr. 9/1 Tarife) te trošak zastupanja na ročištu 09.05.2016. u iznosu od 625,00 kn (Tbr. 9/5 Tarife), što ukupno iznosi 18.125,00 kn, a što uvećano za pdv od 25% sveukupno iznosi 22.656,25 kn. Tužitelju je nadalje priznat trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 2.520,00 kn, slijedom čega mu je ukupno priznat trošak u iznosu od 25.176,25 kn.

Tužitelju nije priznat trošak sastava prijedloga za određivanje prethodne mjere sadržanog u podnesku od 01.12.2014. u visini od 2.500,00 kn uvećano za pdv od 25%, budući je tužitelju već priznat trošak sastava istog podneska u iznosu od 2.500,00 kn uvećano za pdv od 25%. Isto tako, tužitelju nije priznat trošak pristupa na ročište za objavu, budući ovaj trošak nije bio nužan za vođenje ovog postupka (čl.155.ZPP).

Sijedom navedenog je odlučeno kao u izreci presude pod točkom III.

U Zagrebu 11. listopada 2016.

SUDAC:
mr.sc. Ana Nagy, v.r.

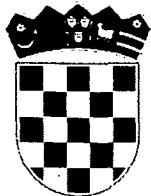
Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od osam dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude ukoliko je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude.

Žalba se podnosi ovom sudu, pismeno, u tri primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Za točnost i pravka-ovlaštenu službenik:
Tanja Štraubert

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

REPUBLIKA HRVATSKA
RJEŠENJE

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu pojedincu mr.sc. Ani Nagy, u pravnoj stvari tužitelja: RAFAEL d.o.o. iz Slavonskog Broda, Brodski Varoš, Luke Lukuića 53, OIB: 69330174898, kojeg zastupa punomoćnik Igor Hrabar, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Hrabar & partneri iz Zagreba, Gajeve 35, protiv tuženika: ZIV GRAD d.o.o. iz Ivanić Grada, Brencova 5, OIB: 70232132964, kojeg zastupa punomoćnica Iris Šanjug, odvjetnica u Zagrebu, Maksimirska 25, radi osiguranja prethodnom mjerom, dana 15. rujna 2016.

riješio je

I. Radi osiguranja novčane tražbine tužitelja: RAFAEL d.o.o. iz Slavonskog Broda, Brodski Varoš, Luke Lukuića 53, OIB: 69330174898, u iznosu od 217.126,68 kn, sa zateznim kamatama tekućim na taj iznos od 18. ožujka 2014. do 31. srpnja 2015. po stopi od 15% godišnje, a od 01. kolovoza 2015. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena određuje se

prethodna mjera

na način da se nalaže Financijskoj agenciji da zabrani bankama kod kojih se vode računi tuženika: ZIV GRAD d.o.o. iz Ivanić Grada, Brencova 5, OIB: 70232132964, da tuženiku ili trećoj osobi, a po nalogu tuženika, isplate s njegovih računa gore navedeni novčani iznos.

II. Ova prethodna mjera ima ostati na snazi do pravomoćnog okončanja ovog parničnog postupka.

III. Provedbom prethodne mjere tužitelj stječe založno pravo na predmetu osiguranja.

IV. Zabrana iz toč.1. izreke rješenja smatra se provedenom danom dostave prijepisa ovog rješenja Financijskoj agenciji, te se nalaže Financijskoj agenciji postupiti po prethodnoj mjeri određenoj ovim rješenjem.

Obrazloženje

Na prijedlog tužitelja, a ranije ovrhovoditelja, javni bilježnik Marijan Mišković iz Ivanić Grada, donio je rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, poslovni broj Ovrv-296/2014 od 19. svibnja 2014., kojim je naloženo tuženiku, ranije ovršeniku, platiti tužitelju iznos od 231.126,68 kn zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama te troškovima postupka.

Po prigovoru tuženika postupak je nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

Tuženik u prigovoru te nastavno tijekom postupka, ne spori postojanje poslovnog odnosa među strankama te ne spori da je tuženik od tužitelja naručio izvođenje radova strojevima na gradilištu međutim osporava osnovanost i visinu predmetnog potraživanja tužitelja po utuženim računima.

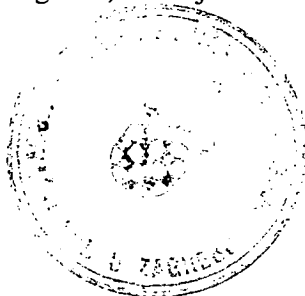
Nastavno tijekom postupka tužitelj je podnio prijedlog za određivanjem prethodne mjere temeljem odredbe čl. 501.a Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14 - u daljnjem tekstu ZPP). Navedenom odredbom propisano je da će u postupku pred trgovačkim sudovima koji se vodi povodom prigovora protiv platnog naloga na temelju vjerodostojne isprave ili rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, sud najkasnije do zaključenja glavne rasprave na prijedlog tužitelja, neovisno o uvjetima za određivanje prethodne mjere, odrediti zabranu banci da tuženiku ili trećoj osobi, po nalogu tuženika, isplati s njegova računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera, u pravilu iznos sporne tražbine, osim ako iz navoda u prigovoru i spisu priloženih isprava proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu.

Sud je na temelju stanja spisa, cijeneći navode tuženika iz prigovora te nastavno tijekom postupka, kako i temeljem uvida u spisu priložene isprave i dostavljeno očitovanje Ministarstva financija (list 64-65 spisa), ocijenio da su radi osiguranja novčane tražbine tužitelja u dijelu potraživane glavnice od 217.126,68 kn s pripadajućim zateznim kamatama ispunjeni uvjeti za određivanje prethodne mjere sukladno citiranoj odredbi čl. 501.a ZPP-a.

Prema utvrđenju suda, tuženik je za predmetnu tražbinu u iznosu od ukupno 217.126,68 kn, prema računima br. 47 od 01.10.2013. na iznos od 32.400,00 kn, br. 61 od 30.10.2013. na iznos od 19.400,00 kn te br.37 od 31.07.2013. na preostali nepodmireni iznos po tom računu u iznosu od 165.326,68 kn, a u odnosu na koje potraživanje tužitelj traži određivanje predmetne prethodne mjere, po evidentiranju istih računa u svojim poslovnim knjigama, iskoristio pravo na odbitak pretporeza, a prema ocjeni ovog suda tuženik nije dokazao da je predmetna tražbina prestala.

Dakle, prema ocjeni ovog suda, iz navoda parničnih stranaka iznesenih tijekom postupka, te iz provedenih dokaza ne proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu u odnosu na potraživani iznos od 217.126,68 kn sa pripadajućim zateznim kamatama, slijedom čega je temeljem odredbe čl. 501.a ZPP-a, odlučeno kao u rješenju.

U Zagrebu, 15. rujna 2016.

Sudac:
mr.sc. Ana Nagy, v.r.

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku 8 dana po primitku istog. Žalba se ulaže putem ovog suda u tri primjerka.

Za točnost otpavka-ovlašteni službenik:
Marija Lukić

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

VIŠI TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
PRIMLJENO

Ref. 43 Pž-7713/2016-2

12 -01- 2017

12-12-2016

poštom — neposredno
primj. priloga
pristojba

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Marini Veljak, u pravnoj stvari tužitelja-predlagatelja osiguranja RAFAEL d.o.o., OIB 69330174898, Slavonski Brod, Brodski Varoš, Luke Lukića 53, kojeg zastupa punomoćnik Igor Hrabar, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Hrabar i partneri iz Zagreba, protiv tuženika-protivnika osiguranja ZIV GRAD d.o.o., OIB 70232132964, Ivanić Grad, Brencova 5, kojeg zastupa punomoćnica Iris Šanjug, odvjetnica u Zagrebu, radi osiguranja predlagateljewe novčane tražbine određivanjem prethodne mjere, odlučujući o žalbi protivnika osiguranja protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-4575/14-24 od 15. rujna 2016., 8. prosinca 2016.

riješio je

Odbija se žalba tuženika-protivnika osiguranja kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-4575/14-24 od 15. rujna 2016.

Obrazloženje

Pobijano rješenje glasi:

„I. Radi osiguranja novčane tražbine tužitelja: RAFAEL d.o.o. iz Slavonskog Broda, Brodski Varoš, Luke Lukuića 53, OIB: 69330174898, u iznosu od 217.126,68 kn, sa zateznim kamatama tekućim na taj iznos od 18. ožujka 2014. do 31. srpnja 2015. po stopi od 15% godišnje, a od 01. kolovoza 2015. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena određuje se

prethodna mjera

na način da se nalaže Financijskoj agenciji da zabrani bankama kod kojih se vode računi tuženika: ZIV GRAD d.o.o. iz Ivanić Grada, Brencova 5, OIB: 70232132964, da tuženiku ili trećoj osobi, a po nalogu tuženika, isplate s njegovih računa gore navedeni novčani iznos.

II. Ova prethodna mjera ima ostati na snazi do pravomoćnog okončanja ovog parničnog postupka.

III. Provedbom prethodne mjere tužitelj stječe založno pravo na predmetu osiguranja.

IV. Zabrana iz toč. 1. izreke rješenja smatra se provedenom danom dostave prijepisa ovog rješenja Financijskoj agenciji, te se nalaže Financijskoj agenciji postupiti po prethodnoj mjeri određenoj ovim rješenjem.“

U obrazloženju se, u bitnom, navodi da je na prijedlog ovrhovoditelja, sada tužitelja, RAFAEL d.o.o. Javni bilježnik Marijan Mišković iz Ivanić Grada 19. svibnja 2014 donio rješenje o ovrši na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-296/2014. kojim je naloženo tuženiku, tada ovršeniku, platiti tužitelju iznos od 231.126,68 kn zajedno s pripadajućim zateznim kamatama te troškovima postupka. Po prigovoru tuženika koji ne spori postojanje poslovnog odnosa među strankama ni da je tuženik od tužitelja naručio izvođenje radova strojevima na gradilištu, ali osporava osnovanost i visinu utuženog potraživanja, postupak je nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, tijekom kojeg je tužitelj predložio odrediti prethodnu mjeru temeljem odredbe čl. 501.a Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP). Sud je na temelju stanja spisa, cijeneći navode tuženika iz prigovora te nastavno tijekom postupka, i temeljem uvida u spis priložene isprave i dostavljeno očitovanje Ministarstva financija (list 64.-65. spisa), ocijenio da su radi osiguranja novčane tražbine tužitelja u dijelu potraživane glavnice od 217.126,68 kn s pripadajućim zateznim kamatama ispunjeni uvjeti za određivanje prethodne mjere sukladno citiranoj odredbi čl. 501.a ZPP-a.

Prema utvrđenju suda, tuženik je za predmetnu tražbinu u iznosu od ukupno 217.126,68 kn, po evidentiranju računa br. 47 od 1. listopada 2013. za iznos od 32.400,00 kn, računa br. 61 od 30. listopada 2013. za iznos od 19.400,00 kn te računa br. 37 od 31. srpnja 2013. za preostali nepodmireni iznos po tom računu u iznosu od 165.326,68 kn u svojim poslovnim knjigama iskoristio pravo na odbitak pretporeza, a nije dokazao da je predmetna tražbina prestala. Stoga je, imajući u vidu i navode stranaka i druge provedene dokaze, prvostupanjski sud ocijenio da za sada ne proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu u odnosu na potraživani iznos od 217.126,68 kn s pripadajućim zateznim kamatama, slijedom čega su ispunjeni uvjeti propisani odredbom čl. 501.a ZPP-a i odredio predloženu prethodnu mjeru.

Protiv navedenog rješenja žalbu je podnio tuženik-protivnik osiguranja zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da ga ovaj sud preinači i odbije prijedlog. Ističe da tužitelj nije vodio građevinske knjige te da nije na odgovarajući način dokazao ni osnovanost ni visinu tražbine, pri čemu je na tužitelju teret dokaza da je izveo radove koji su predmet utuženih računa, a kako se iz onog što je tužitelj tijekom postupka iznio ne može nedvojbeno zaključiti da je izveo radove u količini i kako je to navedeno u izdanim računima, smatra da nisu ispunjene pretpostavke za određivanje prethodne mjere. Po ocjeni žalitelja izreka pobijanog rješenja nije zakonita i iz razloga što se ovlast suda da zabranjuje bankama isplatu s računa ne može presudom prenijeti na FINA-u.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. te čl. 381. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a), ovaj sud je utvrdio da je ono pravilno i zakonito.

Predmetni se postupak vodi povodom prigovora protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, a pobijana odluka je donesena na tužiteljev-predlagateljov prijedlog sukladno odredbi čl. 501.a ZPP-a.

Glede sadržaja sporne prethodne mjere tuženik-protivnik osiguranja neosnovano u žalbi tvrdi da nema uvjeta za određivanje predložene mjere jer se ovlast suda da zabranjuje bankama isplatu s računa ne može presudom prenijeti na FINA-u.

Prije svega, ovdje se ne radi ni o prijenosu ovlasti ni o presudi.

Između ostalih poslova, FINA prema Zakonu o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“ broj 91/10 i 112/12), vodi jedinstveni registar računa kao elektroničku bazu podataka koja sadrži račune poslovnih subjekata, građana, RH, jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te računa obveznika dostave iz čl. 22. st. 3. tog Zakona te obavlja usluge u ime i za račun komercijalnog bankarstva tako da vodi platni promet u ime i za račun komercijalnih banaka kao treća strana (uz HNB i banke). Na temelju čl. 2. tog Zakona uz HNB i banke FINA provodi ovrhu na novčanim sredstvima. Prema čl. 5. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima nadležna tijela, pa tako i sudovi, osnovu za plaćanje, što se odnosi i na zabranu plaćanja, dostavljaju na provedbu FINA-i koja prema podacima sadržanim u osnovi za plaćanje izdaje naloge bankama za izvršenje te osnove (čl. 5., 7. i 8. tog Zakona).

Smisao i cilj prethodne mjere definirane odredbom čl. 501.a ZPP-a je odrediti zabranu banci da tuženiku ili trećoj osobi po nalogu tuženika isplati novčani iznos s njegovog računa. Prema tome, u ovom slučaju je potrebno procijeniti može li se predloženom prethodnom mjerom to ostvariti. Po ocjeni ovog suda, imajući u vidu Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“ broj 91/10 i 112/12), to je moguće, što znači da je sadržaj predložene mjere u cijelosti u skladu s citiranim zakonskim odredbama.

Tužiteljeva tražbina proizlazi iz Ugovora o djelu prema kojem je tužitelj tuženiku pružio usluge rada građevinskim strojevima: bager, valjak, buldožer, kamion, tegljač u razdoblju od siječnja do konca lipnja 2013., prema narudžbenici broj 31/13.

Tuženik je u prigovoru protiv rješenja o ovrsi osporio osnovu i visinu utuženog potraživanja u cijelosti, da bi u daljnjem tijeku postupka dio utuženog potraživanja platio te izričito naveo da među strankama nije sporno postojanje poslovnog odnosa, ni činjenica da je od tužitelja naručio izvođenje radova strojevima na gradilištu, ustvrdivši da je neke račune (ne navodi koje) tužitelju vratio uz prigovor da je zaračunata količina radova veća od dogovorene. Tijekom postupka nije naveo što je dogovoreno.

U odnosu na žalbene navode da tužitelj, na kome je teret dokaza[†], nije vodio građevinske knjige te da nije na odgovarajući način dokazao ni osnovanost ni visinu tražbine,

ovaj sud je uvidom u navode tuženika utvrdio da se njegovo osporavanje temelji isključivo na paušalnim tvrdnjama da tužitelj nije dokazao da je izveo sve radove odnosno način i količinu izvedenih radova, što je ponavljao kako tijekom postupka, tako i u žalbi, u kojoj u vezi toga samo dodaje da bi podoban dokaz u tom smislu bilo građevinsko vještačenje.

Prema odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a svaka stranka je dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

Tuženik u ovom postupku nije uopće naveo koji iznos iz utuženih računa osporava i zbog čega, te na koje se radove iz utuženih računa odnosi njegov prigovor. Također, iako navodi da je prigovorio tužiteljevim računima, tuženik ne navodi da je, na koji način i kada prigovorio izvršenim radovima, koje je očito preuzeo, jer o tome ne govori ništa. Što se tiče njegovog mišljenja iznesenog u žalbi da bi podoban dokaz u tom smislu bilo građevinsko vještačenje, to je samo još jedan paušalan navod koji nije potkrijepljen ni iznošenjem konkretnih činjenica koje su sporne pa ih treba utvrditi vještačenjem, ni konkretnim prijedlogom, koji nije bio podnesen ni do zaključenja prethodnog postupka, sukladno odredbama čl. 299., 461.a i 465. ZPP-a.

Osim toga, s obzirom na to da nije naveo što osporava ni kvalitativno (koje radove) ni kvantitativno (koji iznos iz utuženih računa), a nije sporno da je radove iz utuženih računa naručio od tužitelja i da ih je primio i da je neke od utuženih računa djelomično i platio te budući da je za sve predmetne račune u svojim poslovnim knjigama iskoristio pravo na odbitak pretporeza, a nije dokazao da je predmetna tražbina kasnije prestala, prema odredbi čl. 221.b ZPP-a, smatra se da tužiteljeva tražbina postoji (osim ako tuženik ne dokaže protivno), što znači da je teret dokaza da tražbina ne postoji u ovom slučaju na tuženiku, koji u ovom postupku nije iznio ni konkretne činjenice ni predložio dokaze kojima osporava navode i dokaze protivnika, niti je određeno naveo što osporava.

Odredbom čl. 501.a ZPP-a propisano je da će sud u postupku pred trgovačkim sudovima koji se vodi povodom prigovora protiv platnog naloga na temelju vjerodostojne isprave ili rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, najkasnije do zaključenja glavne rasprave na prijedlog tužitelja, neovisno o uvjetima za određivanje prethodne mjere, odrediti zabranu banci da tuženiku ili trećoj osobi, po nalogu tuženika, isplati s njegova računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera, u pravilu iznos sporne tražbine, osim ako iz navoda u prigovoru i spisu priloženih isprava proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu.

Iz navedene zakonske odredbe proizlazi da sud može odrediti predmetnu mjeru osiguranja ako su kumulativno ispunjene sljedeće pretpostavke: a) ako se spor o osnovanosti tužbenog zahtjeva vodi povodom prigovora protiv platnog naloga na temelju vjerodostojne isprave ili rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave i b) ako je tužitelj do zaključenja glavne rasprave podnio prijedlog da se odredi zabrana banci da tuženiku ili trećoj osobi po nalogu tuženika, isplati s njegova računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera - osim ako iz navoda u prigovoru i spisu priloženih isprava proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu. Ako su ispunjene te pretpostavke, sud će najkasnije do zaključenja glavne rasprave odrediti predloženu mjeru osiguranja.

Za pružanje pravne zaštite propisane odredbom čl. 501.a ZPP-a, dovoljno je da tužitelj-predlagatelj učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine, odnosno da je veća vjerojatnost da će on uspjeti u sporu, a ne tuženik. S obzirom na prethodno iznijete okolnosti utvrđene u ovome postupku, prvostupanjski je sud pravilno zaključio da iz sadržaja prigovora i spisu priloženih isprava ne proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu, tim više što tuženik-protivnik osiguranja uz prigovor nije dostavio ni predložio bilo kakve dokaze. S druge strane, predlagatelj osiguranja svoju tražbinu učinio je vjerojatnom u dovoljnoj mjeri da bi ostvario zahtijevanu pravnu zaštitu. Naime, predlagatelj je u spis, osim utuženih računa dostavio narudžbenicu iz koje su vidljive tužiteljeve obveze, koja je potpisana i ovjerena pečatom tuženika-protivnika osiguranja, što tuženik u žalbi ničim ne poriče, te konto karticu tužitelja od 26. studenog 2014. i konto karticu tuženika od 26. veljače 2014. iz kojih je vidljivo da su na dan 31. prosinca 2013. stranke glede utuženog potraživanja imale usklađene knjigovodstvene podatke.

S obzirom na prethodno iznijete i utvrđene okolnosti, imajući u vidu da tuženik ne osporava postojanje poslovnog odnosa s predlagateljem osiguranja i da tuženik do donošenja pobijanog rješenja nije predočio dokaze iz kojih bi proizlazila veća vjerojatnost njegova uspjeha u sporu, ovaj sud smatra da je prvostupanjski sud pravilno ocijenio da je u konkretnom slučaju predlagatelj svoju tražbinu učinio vjerojatnom te da postoji veća vjerojatnost da će u ovom sporu uspjeti predlagatelj, a ne protivnik osiguranja.

Kako, dakle, tuženik-protivnik osiguranja svojim žalbenim navodima nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja, valjalo je sukladno čl. 380. t. 2. ZPP-a žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje.

U Zagrebu 8. prosinca 2016.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik

BRANKICA CURMAN